

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Natalia Slavioglo împotriva IP Agenției Servicii Publice, intervenient
accesoriu Maria Jelezoglo

(constatarea încălcării dreptului la acordarea concediului anual de odihnă,
declararea ilegală a refuzului privind acordarea concediului anual de
odihnă, declararea ilegală a ordinului privind aplicarea sancțiunii
disciplinare, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea plăților
pentru concediul anual plătit, repararea prejudiciului moral)

împotriva deciziei Curții de Apel Sud, sediul Comrat din 17.02.2025,

Dosarul nr. 2ra-213/25

PIGD Nr. 2-22156904-01-2ra-17042025

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Comrat, sediul Central – jud. M. Hanganu
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat – jud. A. Mironov, G. Colev, V. Hudoba

13 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursurile declarate de Natalia Slavioglo și de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 octombrie 2022, Natalia Slavioglo a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, cu intervenient accesoriu Maria Jelezoglo, solicitând constatarea încălcării dreptului la acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022, declararea ilegală a refuzului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” de a-i acorda concediul anual de odihnă pentru anul 2022, declararea ilegală și anularea ordinului nr. 157sc din 6 septembrie 2022 privind aplicarea sancțiunii disciplinare, în baza căruia a fost eliberată din funcția de șef al Serviciului stare civilă Ceadâr-Lunga începând cu 6 septembrie 2022, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea plăților pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, stabilirea și achitarea plăților pentru concediul anual plătit pentru anul 2022, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, din 16 ianuarie 2016, a fost angajată și și-a desfășurat activitatea în funcția de șef al Serviciului stare civilă al Agenției Servicii Publice din mun. Ceadâr-Lunga. Aceasta a arătat că, potrivit graficului concediilor anuale pentru anul 2022, urma să beneficieze de concediu anual plătit, însă angajatorul nu i-ar fi soluționat cererile formulate în acest sens.

3. Natalia Slavioglo a susținut că, pe parcursul perioadei 26 iulie 2022 – 2 septembrie 2022, a expediat către angajator mai multe cereri privind acordarea concediului anual plătit. Astfel, la 26 iulie 2022 a formulat cerere pentru acordarea concediului începând cu 15 august 2022, la 4 august 2022 a redirecționat această cerere în adresa șefului Agenției Servicii Publice, Mircea Eșanu, la 26 august 2022 a solicitat din nou acordarea concediului începând cu 29 august 2022, iar la 2 septembrie 2022, după coordonarea cu Departamentul resurse umane, a expediat o nouă cerere pentru acordarea concediului anual ordinar începând cu 7 septembrie 2022.

4. Reclamanta a invocat că cererile sale au rămas nesoluționate, fără emiterea unui ordin de acordare a concediului și fără comunicarea motivelor pentru care concediul nu a fost acordat. Aceasta a susținut că prin nesoluționarea cererilor a

fost încălcat dreptul său la odihnă și la concediu anual plătit, garantat salariaților, precum și principiul egalității în drepturi a salariaților.

5. Natalia Slavioglo a mai arătat că avea nevoie de concediu pentru a urma un curs de reabilitare, întrucât starea sănătății sale s-ar fi înrăutățit pe fondul atmosferei tensionate de la locul de muncă. A menționat că, în lipsa examinării primei cereri de concediu și a emiterii ordinului de acordare a concediului, la 3 august 2022 a fost nevoită să se adreseze unei instituții medicale, fiindu-i acordat concediu medical.

6. Reclamanta a susținut că, ulterior, în legătură cu necesitatea mijloacelor bănești pentru tratament, la 26 august 2022 a întrerupt concediul medical și a formulat o nouă cerere pentru acordarea concediului anual plătit. A mai indicat că, după ce sănătatea sa s-a înrăutățit din nou, la 29 august 2022 a fost nevoită să solicite continuarea tratamentului, iar ulterior, în urma unei discuții telefonice cu un reprezentant al angajatorului din cadrul Departamentului resurse umane, i s-a fi solicitat să întrerupă concediul medical, cu promisiunea că i se va acorda concediul anual începând cu 7 septembrie 2022.

7. În acest context, Natalia Slavioglo a invocat că, deși la 2 septembrie 2022 a transmis cererea de acordare a concediului anual începând cu 7 septembrie 2022, angajatorul nu a emis ordin de acordare a concediului, ci ordinul nr. 157sc din 6 septembrie 2022 privind aplicarea sancțiunii disciplinare, prin care a fost concediată din funcția deținută.

8. Reclamanta a susținut că angajatorul i-ar fi ignorat cererile de acordare a concediului anual plătit și ar fi indus-o în eroare, promițându-i acordarea concediului în schimbul întreruperii concediului medical. Aceasta a considerat că refuzul de a-i acorda concediul anual plătit a avut caracter ilegal și discriminatoriu.

9. Natalia Slavioglo a mai invocat că, în aceeași perioadă, cererile de acordare a concediilor anuale plătite depuse de alți angajați ar fi fost examinate de către angajator, iar doar cererile sale ar fi fost ignorate și nesoluționate. Aceasta a susținut că, în ultimele luni, conducerea Agenției Servicii Publice ar fi întreprins acțiuni de destabilizare a activității sale, prin crearea unei atmosfere tensionate la locul de muncă și prin verificări neobiective, orientate spre încetarea raporturilor sale de muncă.

10. De asemenea, reclamanta a invocat faptul că i-ar fi fost imputate încălcări comise de alți salariați, inclusiv pentru perioade în care aceasta s-ar fi aflat în concediu anual plătit. În opinia sa, acțiunile angajatorului, inclusiv refuzul de a-i acorda concediul anual în perioada planificată, ar fi urmărit încetarea raporturilor de muncă, circumstanță care ar rezulta din faptul că, în locul emiterii ordinului de acordare a concediului, a fost emis ordinul de concediere.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. La 16 mai 2024, Judecătoria Comrat, sediul central, a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Slavioglo împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, cu intervenient accesoriu Maria Jelezoglo, a constatat încălcarea dreptului Nataliei Slavioglo la acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022 și a declarat ilegal refuzul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” de a-i acorda concediul anual de odihnă pentru perioada anului 2022, a dispus anularea ordinului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” nr. 157sc din 6 septembrie 2022 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare față de șeful Serviciului stare civilă Ceadâr-Lunga, Natalia Slavioglo, și a restabilit-o pe aceasta în funcția de șef al Serviciului stare civilă Ceadâr-Lunga. Totodată, prima instanță a dispus încasarea de la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” în beneficiul Nataliei Slavioglo a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând din momentul concedierii, 6 septembrie 2022, inclusiv până la data angajării acesteia în câmpul muncii, calcularea salariului pentru perioada absenței forțate urmând a fi efectuată de către angajator. Prima instanță a mai dispus încasarea de la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” în beneficiul Nataliei Slavioglo a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei, iar în rest a respins pretențiile reclamantei ca fiind neîntemeiate.

12. Prima instanță și-a fundamentat soluția, în principal, pe faptul că Natalia Slavioglo a formulat cereri privind acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022, cereri înregistrate în Registrul de corespondență al documentelor de ieșire al Serviciului stare civilă Ceadâr-Lunga, iar aceste cereri nu au fost soluționate de către angajator.

13. Instanța de fond a reținut că, potrivit programării concediilor anuale pentru anul 2022, Natalia Slavioglo avea dreptul de a beneficia de concediu anual în luna august 2022, iar lipsa examinării cererilor sale de către angajator a determinat încălcarea dreptului la concediu anual de odihnă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 17 mai 2024 Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Comrat, sediul central, din 16 mai 2024 solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Comrat, sediul central, din 16 mai 2024 și emiterea unei noi hotărâri de respingere ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depuse de Natalia Slavioglo împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. La 17 februarie 2025, Curtea de Apel Sud, sediul Comrat, a admis apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, a casat parțial hotărârea Judecătorei Comrat, sediul central, din 16 mai 2024 și a emis o nouă hotărâre în partea casată.

16. Instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată în partea în care s-a constatat încălcarea dreptului Nataliei Slavioglo la acordarea concediului anual de odihnă pentru anul 2022. Curtea de apel a constatat că, din materialele cauzei, rezultă existența cererilor formulate de Natalia Slavioglo către angajator privind acordarea concediului anual, acestea fiind reflectate în Registrul de evidență a corespondenței de ieșire al Serviciului stare civilă Ceadâr-Lunga, sub nr. 2366 din 4 august 2022, nr. 2389 din 8 august 2022, nr. 2420 din 29 august 2022 și nr. 2441 din 2 septembrie 2022.

17. Colegiul a constatat că cererile Nataliei Slavioglo privind acordarea concediului anual au rămas neexamine, fără ca angajatorul să ofere un răspuns și fără acordarea concediului anual plătit. În aceste condiții, instanța de apel a considerat că nesoluționarea cererilor de către angajator constituie încălcarea dreptului salariatului la concediul anual plătit, concluzionând că soluția primei instanțe în această parte este corectă.

18. Cu privire la prejudiciul moral, instanța de apel a reținut că, în raport cu încălcarea dreptului Nataliei Slavioglo la concediul anual de odihnă plătit prin inacțiunile angajatorului, suma de 10 000 lei acordată de prima instanță cu titlu de prejudiciu moral este rezonabilă și suficientă pentru acoperirea prejudiciului moral suferit. Prin urmare, hotărârea primei instanțe a fost menținută și în această parte.

19. În schimb, referitor la declararea ilegală a refuzului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” de a acorda Nataliei Slavioglo concediul anual de odihnă pentru anul 2022, instanța de apel a considerat soluția primei instanțe eronată. Colegiul a reținut că din materialele cauzei nu rezultă existența unui act de refuz, angajatorul necomunicând un răspuns la cererile de concediu, ci emițând ulterior ordinul nr. 157sc din 6 septembrie 2022 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere. Din acest motiv, instanța de apel a concluzionat că declararea ca ilegală a unei acțiuni care nu a existat constituie o soluție eronată.

20. Cu privire la anularea ordinului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” nr. 157sc din 6 septembrie 2022, restabilirea Nataliei Slavioglo în funcție și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate, instanța de apel a reținut că ordinul de concediere a fost emis în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii,

pentru încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, în condițiile în care anterior salariată fusese sancționată disciplinar.

21. Instanța de apel a constatat că, anterior ordinului de concediere, prin ordinul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” nr. 4sc din 11 ianuarie 2022, Nataliei Slavioglo i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „avertisment” pentru organizarea neeficientă a activității Serviciului, iar prin ordinul nr. 87sc din 18 mai 2022 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „muștrare” pentru nerespectarea disciplinei muncii pe parcursul graficului de muncă.

22. Colegiul judiciar a reținut că ordinele nr. 4sc din 11 ianuarie 2022 și nr. 87sc din 18 mai 2022 nu au fost contestate de Natalia Slavioglo și au constituit temei legal, în sensul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, pentru emiterea ordinului nr. 157sc din 6 septembrie 2022 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere.

23. Prin urmare, instanța de apel a considerat eronată soluția primei instanțe privind anularea ordinului nr. 157sc din 6 septembrie 2022, restabilirea Nataliei Slavioglo în funcția de șef al Serviciului stare civilă Ceadâr-Lunga și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă. În această parte, hotărârea primei instanțe a fost casată, fiind respinse ca nefondate pretențiile reclamantei privind declararea ilegală a refuzului de acordare a concediului, anularea ordinului nr. 157sc din 6 septembrie 2022, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate.

24. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 17 aprilie 2025, Natalia Slavioglo a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Sud, sediul Comrat, din 17 februarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoria Comrat din 16 mai 2024.

26. În motivarea recursului, recurenta a invocat faptul că instanța de apel ar fi emis o decizie ilegală, deși a constatat că reclamanta a formulat cereri către angajator privind acordarea concediului anual, fapt confirmat prin înregistrările din Registrul de evidență a corespondenței de ieșire al Serviciului stare civilă Ceadâr-Lunga, subdiviziune a Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”. Recurenta a arătat că instanța de apel a reținut că aceste cereri au rămas fără examinare, fără răspuns și fără acordarea concediului anual plătit, concluzionând totodată că nesoluționarea lor a determinat încălcarea dreptului salariatului la concediul anual plătit.

27. Natalia Slavioglo a susținut că, în pofida acestor constatări, instanța de apel a ajuns în mod contradictoriu la concluzia că hotărârea primei instanțe este eronată în partea declarării ilegale a refuzului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” de a-i acorda concediul anual plătit pentru anul 2022, pe motiv că în materialele cauzei nu ar exista un act expres de refuz. În opinia recurente, neexaminarea cererilor de concediu, lipsa unui răspuns și lipsa ordinului de acordare a concediului constituie, prin ele însele, dovada refuzului real al angajatorului de a-i acorda concediul anual plătit.

28. Recurenta a invocat prevederile art. 112 și art. 115 alin. (6) din Codul muncii, susținând că dreptul la concediul anual plătit este garantat tuturor salariaților, iar concediul anual se acordă în temeiul ordinului emis de angajator. Aceasta a arătat că, în lipsa emiterii ordinului de acordare a concediului și în condițiile nesoluționării cererilor sale, concluzia primei instanțe privind declararea ilegalității refuzului de acordare a concediului anual plătit pentru anul 2022 ar fi fost legală și întemeiată.

29. În continuare, recurenta a susținut că solicitarea de anulare a ordinului nr. 157sc din 6 septembrie 2022 și de restabilire în funcția de șef al Serviciului stare civilă Ceadâr-Lunga a derivat din cererea principală de restabilire a dreptului încălcat la concediul anual plătit. Potrivit recurente, această solicitare nu trebuia examinată ca o pretenție autonomă privind legalitatea sancțiunii disciplinare, ci prin prisma dreptului pretins încălcat și a necesității restabilirii efective a acestui drept.

30. Natalia Slavioglo a arătat că nu ar fi contestat în sine legalitatea ordinului nr. 157sc din 6 septembrie 2022, ci ar fi invocat încălcarea concretă de către angajator a dreptului său la concediul anual plătit. În acest sens, recurenta a susținut că anularea ordinului de concediere și restabilirea sa în funcție reprezentau mijloacele prin care putea fi restabilit dreptul încălcat, astfel încât să poată beneficia efectiv de concediul anual solicitat.

31. Recurenta a mai invocat faptul că ultima cerere pentru acordarea concediului anual plătit a fost înregistrată la 2 septembrie 2022, iar concediul fusese solicitat începând cu 7 septembrie 2022, în timp ce ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere a fost emis la 6 septembrie 2022. În opinia sa, înainte de emiteria ordinului de concediere, angajatorul era obligat să examineze cererea de concediu și să emită fie un ordin de acordare a concediului anual plătit, fie un refuz motivat.

32. Totodată, Natalia Slavioglo a susținut că procedura disciplinară desfășurată în privința sa nu putea prevala asupra dreptului la odihnă, garantat de Constituția Republicii Moldova, de legislația muncii și de art. 24 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Aceasta a arătat că scopul acțiunii sale nu a fost restabilirea

formală la locul de muncă, ci restabilirea dreptului încălcat la concediul anual plătit.

33. În susținerea acestui argument, recurenta a invocat faptul că, după pronunțarea hotărârii primei instanțe din 16 mai 2024, a fost restabilită la locul de muncă, a beneficiat de concediul anual plătit pentru anul 2022, iar ulterior a depus cerere de demisie. În opinia sa, această conduită confirmă că esența acțiunii a constat în apărarea și restabilirea dreptului la concediu, nu în menținerea raporturilor de muncă în sine.

34. Natalia Slavioglo a susținut că instanța de apel nu ar fi analizat esența pretențiilor sale și nu ar fi evaluat rațional argumentele formulate în proces, în special susținerea că anularea ordinului nr. 157sc din 6 septembrie 2022 și restabilirea în funcție derivau din necesitatea restabilirii dreptului la concediu. Recurenta a considerat că instanța de apel s-a pronunțat nejustificat asupra legalității aplicării sancțiunii disciplinare, ajungând în mod ilegal la concluzia că hotărârea primei instanțe este eronată în partea anulării ordinului, restabilirii în funcție și încasării salariului pentru perioada absenței forțate.

35. La 14 mai 2025, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Sud, sediul Comrat, din 17 februarie 2025, în partea în care a fost menținută soluția privind încasarea din contul său în beneficiul Nataliei Slavioglo a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei, solicitând casarea deciziei în această parte și respingerea acestor pretenții ca neîntemeiate.

36. În motivarea recursului, recurenta a susținut că, odată ce instanța de apel a casat soluția privind declararea ilegalității refuzului de acordare a concediului anual de odihnă, anularea ordinului nr. 157sc din 6 septembrie 2022, restabilirea Nataliei Slavioglo în funcție și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate, nu ar mai exista temei pentru obligarea Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” la plata prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică.

37. Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a invocat că instanța de apel a făcut trimitere la art. 329 din Codul muncii, inclusiv la noțiunea de discriminare a salariatului la locul de muncă, fără ca acest aspect să fi fost discutat și probat în cadrul ședințelor de judecată. Recurenta a susținut că nu au fost prezentate probe care să demonstreze existența unei discriminări, nu au fost indicate nume ale altor angajați aflați în situații comparabile și nu s-a demonstrat acordarea unor privilegii altor salariați în raport cu intimata.

38. Recurenta a mai arătat că instanța de apel a aplicat neîntemeiat art. 2037 din Codul civil, întrucât nu ar fi stabilit și nu ar fi argumentat prin ce acțiuni sau inacțiuni Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” i-ar fi cauzat Nataliei

Slavioglo un prejudiciu moral. Potrivit recurenteii, instanța s-a limitat la indicarea normelor legale privind prejudiciul moral, fără a explica modul de formare a cuantumului acordat, circumstanțele concrete ale cauzării prejudiciului și legătura de cauzalitate dintre pretinsele fapte ale angajatorului și prejudiciul invocat.

39. Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a susținut că Natalia Slavioglo nu ar fi probat transmiterea către angajator a cererilor privind acordarea concediului anual de odihnă, iar în dosarul personal al salariatei nu s-ar regăsi asemenea cereri, cu excepția cererii din 2 septembrie 2022. Recurenta a indicat că, în perioada vizată, intimata s-a aflat în concediu medical, respectiv din 3 august 2022 până la 28 august 2022 și din 29 august 2022 până la 1 septembrie 2022, iar unica cerere privind concediul anual de odihnă ar fi fost urmată de emiterea unui ordin de acordare a concediului.

40. Recurenta a invocat că Natalia Slavioglo nu a prezentat un refuz al Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” de a-i permite plecarea în concediul anual de odihnă, motiv pentru care susținerile privind îngrădirea dreptului la concediu ar fi lipsite de temei. În opinia recurenteii, în lipsa constatării unei încălcări ilegale imputabile angajatorului, nu putea fi reținută discriminarea și nu putea fi dispusă repararea prejudiciului moral.

41. În continuare, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a susținut că nu a încălcat nicio normă legală la eliberarea Nataliei Slavioglo din funcția anterior deținută, iar ordinul de concediere a fost emis în temeiul faptelor constatate ca abateri disciplinare. Recurenta a invocat Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 66 privind încasarea prejudiciului moral în litigiile de muncă, arătând că, pentru angajarea răspunderii patrimoniale pentru daune morale, este necesară dovedirea faptei ilicite a angajatorului, a prejudiciului și a legăturii de cauzalitate.

42. Cu privire la cheltuielile de asistență juridică, recurenta a susținut că acestea nu pot fi puse în sarcina Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, întrucât adresarea în instanță, susținerea poziției procesuale și contestarea actelor judecătorești reprezintă exercitarea dreptului de acces liber la justiție. În opinia recurenteii, exercitarea acestui drept de către intimată nu poate genera, în mod automat, obligația instituției de a compensa cheltuielile respective, mai ales în condițiile în care instanța de apel ar fi constatat corectitudinea acțiunilor Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” în privința ordinului de concediere.

43. Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a conchis că nu este de acord cu plata prejudiciului moral, întrucât nu au fost prezentate argumente și probe privind formarea sumei, condițiile în care prejudiciul ar fi fost cauzat și întinderea suferințelor morale, inclusiv în contextul în care Natalia Slavioglo s-ar fi angajat ulterior într-o altă instituție. De asemenea, recurenta a contestat obligarea sa la

compensarea cheltuielilor de judecată, susținând că, în lipsa unei conduite ilegale a angajatorului, aceste cheltuieli nu pot fi puse în sarcina sa.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

44. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

45. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

46. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

47. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

48. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

49. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 17 februarie 2025.

50. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 31 martie 2025 și 3 aprilie 2025 (Vol. II, 61, 63). Prin urmare, recursurile declarate la 17 aprilie 2025 de Natalia Slavioglo și la 14 mai 2025 de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” sunt considerate a fi depuse în termen.

51. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

53. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

54. Pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

55. De remarcat că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

56. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Sud, sediul Comrat, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

57. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, care a examinat cauza prin raportare la elementele esențiale ale litigiului și a delimitat corect efectele nesoluționării cererilor de concediu de legalitatea ordinului de concediere. Instanța de apel a reținut, pe baza materialelor cauzei, că cererile Nataliei Slavioglo privind acordarea concediului anual au rămas neexamine, iar această inacțiune a angajatorului a determinat încălcarea dreptului salariatei la concediul anual plătit. Totodată, în mod justificat, instanța de apel a considerat că lipsa unui act expres

de refuz nu permite declararea ilegalității unei acțiuni inexistente, încălcarea fiind constatată prin inacțiunea angajatorului, nu printr-un refuz formalizat.

58. Critica recurentei Natalia Slavioglo, potrivit căreia anularea ordinului de concediere și restabilirea în funcție ar fi constituit mijloace necesare pentru restabilirea dreptului la concediu, nu justifică aplicabilitatea raționamentului instanței de apel. Curtea de apel a explicat că ordinul nr. 157sc din 6 septembrie 2022 a fost emis în temeiul încălcării repetate a obligațiilor de muncă, în contextul existenței unor sancțiuni disciplinare anterioare, necontestate. În aceste condiții, instanța de apel a concluzionat coerent că nesoluționarea cererilor de concediu nu atrage, prin ea însăși, anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată.

59. De asemenea, recursul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” nu răstoarnă concluziile instanței de apel privind prejudiciul moral și cheltuielile de asistență juridică. Odată constatată încălcarea dreptului salariații la concediu anual plătit prin inacțiunea angajatorului, instanța de apel a menținut în mod motivat suma acordată cu titlu de prejudiciu moral, apreciind-o ca rezonabilă și suficientă, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică. Argumentele din recurs exprimă, în esență, un dezacord cu aprecierea deja realizată de instanța de apel, fără a evidenția un motiv care să impună o altă soluție..

60. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecății, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

61. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de Natalia Slavioglo și de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

62. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de Natalia Slavioglo și de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat